

ת"פ 44739/12/15 - מדינת ישראל נגד אמיר אבו שמאלה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 44739-12-15 מדינת ישראל נ' אבו שמאלה
בפני כבוד השופטת הבכירה חנה טרכטינגוט

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רים סויד ואח'

נגד

הנאשם

אמיר אבו שמאלה
ע"י ב"כ עו"ד מידן גריסרו

הכרעת - דין

1. נגד הנאשם הוגש ביום 18.1.16 כתב אישום (מתוקן) הכולל שלושה אישומים. האישום הראשון מייחס לו עיסוק כקבלן שירות למתן שירותי שמירה ואבטחה ואספקת עובדים למזמיני עבודה ללא שהיה בידו רישיון לפעול כקבלן שירותים.

אישום זה מייחס לנאשם אספקה של חמישה עובדים לשתי מזמינות עבודה, חברת "אשד עמיקם" ואהוד תכנון ובינוי בע"מ (להלן: "חברת אשד עמיקם") וחברת רקח - תעשייה פרמצטיבית בע"מ (להלן: "רקח").

האישום השני מייחס לו עבירה של אי תשלום שכר מינימום לעובדים שסופקו על ידו.

האישום השלישי מייחס לנאשם עבירה של אי ניהול פנקס חופשה.

2. לסיכומיה צירפה המאשימה כתב אישום מתוקן בו נמחק האישום השלישי, ולגבי שני האישומים הראשונים העבירות מתייחסות לשני עובדים במקום חמישה, וזאת לאור העובדה כי שניים מהעובדים נפטרו ומצבו הרפואי של העובד הנוסף היה קשה, דבר שמנע ממנו להגיע לעדות.

בקשת הנאשם לזיכוי נדחתה. כמו כן לא התקבל כתב האישום המתוקן משהוגש ללא כל בקשה.

לפיכך תתייחס הכרעת הדין לכתב האישום המתוקן מיום 18.1.16.

3. אקדים ואומר כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 כי החלטתי לזכות את הנאשם מעבירה של אי ניהול פנקס חופשה ומהעבירות של אספקת שירותי שמירה ואבטחה ללא רישיון לפעול כקבלן שירותים ומאי תשלום שכר מינימום ביחס לשלושה עובדים: יעקב שניפר ז"ל,

גארי נוביקוב ז"ל וולדימיר פרידמן.

כמו כן החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה של אספקת עובדים לחברת אשד עמיקם.

4. עוד אקדים ואציין כי בתיק היו דחיות רבות ושחרור של שני סנגורים מהטעם שהנאשם אינו משתף פעולה. נגד הנאשם הוצאו מספר צווי הבאה.

כמו כן בין לבין עבר הנאשם תאונת דרכים קשה, וכן נפגע ברגלו לאחר שכדור שנפלט ממשק פגע בו. גם בשל מצבו הרפואי נדחה התיק מספר פעמים.

בקשת הנאשם מיום 20.1.19 לעיכוב הליכים נדחתה.

5. מטעם המאשימה העידו העדים הבאים:

מר מיכאל סטביצקי (להלן: "מר סטביצקי") אשר הועסק על ידי הנאשם; מר יורי וורונין (להלן: "מר וורונין"), אשר הועסק על ידי הנאשם; גב' שמחה דלל (להלן: "גב' דלל"), מנהלת חשבונות בחברת אשד עמיקם; מר אהוד אשד (להלן: "מר אשד"), סמנכ"ל בחברת אשד עמיקם; גב' דינה שריון (להלן: "גב' שריון"), מנהלת חשבונות בחברת רקח; גב' אילנה סטרויב (להלן: "גב' סטרויב"), מנהלת חשבונות של הנאשם בתקופה הרלבנטית; מר דניאל עאמר (להלן: "מר עאמר"), מפקח; מר יאן לה גנק (להלן: "מר לה גנק"), מפקח.

מטעם הנאשם העיד הנאשם בלבד, אשר לא שיתף פעולה בעדותו, כפי שיפורט בהמשך.

כמו כן, הוגשו עשרות מוצגים.

אלה העובדות העולות מהעדויות ומהמוצגים אשר הוגשו -

6. מר סטביצקי העיד כי התחיל לעבוד אצל הנאשם בסוף שנת 2012 ועבד עד מחצית שנת 2014 (אם כי תלוש השכר האחרון שברשותו הוא מדצמבר 2013).

לדבריו עבד בפועל במפעל רקח כשומר שבעה ימים בשבוע במתכונת הבאה:

בימים א' - ה' עבד מ- 18:00 עד 06:00 בבוקר למחרת ובימי שישי מ- 16:00-17:00 עד ליום ראשון בבוקר.

בשלב מסוים (אינו זוכר את החודש) היה קיצוץ בשעות ועבד משעה 21:00 בערב עד 06:00 בבוקר. גם בימי שישי היה מתחיל ב- 21:00 עד ליום ראשון בבוקר. בתחילה היו מקבלים את השכר בשיק ואחר כך במזומן אבל לא את כל הכסף.

הבעיות התחילו לדבריו בחודש 05/13 שאז התחיל לקבל 5,000 ₪ במזומן כמופיע בתלושי השכר, לאחר ששיק של הנאשם חזר ונאמר לו שהחשבון מעוקל.

תלושי השכר לחודשים ינואר עד נובמבר 2013 סומנו מ/2.

לדבריו לפני הקיצוץ בשכר היה מקבל 8,000 ₪ ו- 9,000 ₪ כעולה מתלושי השכר אף על פי שעבד אותו מספר שעות. הסיכום היה שכר מינימום שעות.

לדבריו פנה לעו"ד ביחד עם מר וורונין כאשר התחילו לחזור שיקים והוא הבין שהוא נשאר בלי כסף.

נשלחו מכתבי תלונה לאגף ההסדרה בשמו ובשם מר וורונין (מ/3).

בהודעת מר סטביצקי, מ/1, מפורטות הטענות בקשר לתשלומים כך: השיק של משכורת מרץ 2013 חזר והנאשם שילם לו במזומן, בחודש מאי קיבל 1,000 דולר במעטפה, בחודש יוני ובחודש יולי לא קיבל שכר, באוגוסט קיבל 2,000 ₪ במזומן, בספטמבר - 3,000 ₪ במזומן ובאוקטובר 4,000 ₪ במזומן.

עוד הוא מוסיף כי פנה למר אהוד שאינו מקבל את השכר ולאחר כמה ימים הנאשם חזר והביא עוד חלק מהכסף.

כמו כן הוגש ריכוז שעות העבודה של מר סטביצקי עבור חודש מאי 2013 - מ/4.

7. מר וורונין העיד כי עבד כשומר לילה אצל הנאשם משנת 2009 עד 10/13. בתחילה הוצב במפעל התרופות רקח ולאחר מכן במגרש הרכבים של אשד עמיקם.

שעות העבודה ברקח היו מ- 21:00 עד 06:00 ובאשד עמיקם משעה 18:00 עד 06:00.

ביום שישי ברקח התחיל בשעה 16:00 עד ליום ראשון בבוקר ובאשד עמיקם התחיל ביום שישי בשעה 14:00 עד ליום ראשון בבוקר.

ברקח השתכר בערך 7,000 ₪ ובאשד עמיקם השכר עלה בגלל כמות השעות והגיע עד 9,500-10,000 ₪ עד שהתחילו בעיות והנאשם היה מביא חלק מהכסף.

לדבריו החל מחודש מרץ התחילו בעיות עם התשלום כאשר התחיל לקבל כשליש מהשכר. הוא פנה גם לאודי המנהל ברקח וגם למשרד העבודה (מ/3). בהודעתו לחוקר מ/5 טוען מר וורונין כי הוא היה עורך רישום עצמאי של שעות עבודתו ושולח לרו"ח של הנאשם.

בחודש מאי 2013 קיבל 1,000 דולר במעטפה.

באפריל 2013 קיבל 3,000 ₪.

במאי 2013 קיבל 2,000 ₪.

ביוני וביוולי לא קיבל שכר.

בספטמבר 2013 קיבל 3,000 ₪.

באוקטובר 2013 קיבל 4,000 ₪.

בנובמבר 2013 קיבל 3,000 ₪.

לדבריו תלושי השכר שקיבל באוגוסט עבור אפריל ומאי לא תאמו את הסכום שקיבל בפועל.

עד חודש מרץ 2013 היתה התאמה אם כי לא היה רשום שעות נוספות או שבת. ימי חופש היו רשומים אך לא קיבל.

מר וורונין מכחיש כי היה שינוי בשעות העבודה ולדבריו עבדו תמיד באותן שעות בשמירת לילה (פרוטוקול עמ' 24 ש' 29-30).

כמו כן הוגשו רשימות שעות עבודה שערך העד והחתומים על ידי אשד עמיקם, מ/6.

יש לציין כי בדוחות נעשה שינוי של השעות ע"י אשד עמיקם, לשינוי זה אתייחס בהמשך.

8. גב' שמחה דלל, מנהלת חשבונות וחשבת שכר באשד עמיקם העידה על התנהלות אשד עמיקם מול הנאשם.

הוגשו הודעה שנגבתה ממנה מ/7 וכן המסמכים הבאים:

כרטסת הנהלת חשבונות של חברת FSF ספיר אחזקות (להלן: "**FSF**") לשנת 2013 (מ/8) חודשים אוקטובר עד דצמבר, כרטסת הנהלת חשבונות של הנאשם לחודשים ינואר עד יולי 2013 הכוללת חשבוניות ושיקים (מ/9), כרטסת הנהלת חשבונות של FSF לשנת 2014 הכוללת גם כן חשבוניות ושיקים (מ/10).

מעדותה עולה כי לא היה כל שינוי בהתנהלותה מול הנאשם בקבלת החשבוניות והוצאת השיקים בין אם הנאשם הביא חשבוניות על שמו ובין על שם FSF. היא התנהלה כל הזמן מול הנאשם, הגם שלא ידעה לומר מה הקשר בין הנאשם ל-FSF, אם כי חושבת שהוא היה מנהל ב-FSF כי איתו היו יושבים על התשלומים, מועדם ואופן קבלתם.

את החשבוניות מ-FSF קיבלה חתומות, ואינה יכולה לזהות את כתב היד.

יש לציין כי לא הומצאו חשבוניות עבור החודשים אוגוסט - ספטמבר 2013, ובמהלך חקירתה (מ/7) הגיע מר אהוד אשד שהבהיר כי בחודשים אלה לא היה לו הרבה ציוד ולכן סיכם עם הנאשם כי שומר שהוצב בחברה סמוכה "ישים עין" גם על העסק שלו.

9. מר אהוד אשד, סמנכ"ל באשד עמיקם העיד כי כאשר הגיע לחברה בשנת 2003 הנאשם כבר היה שם.

הוא אינו זוכר ממי קיבלה החברה שירותי אבטחה בשנים 2013-2014, מוקד אלפא, או מוקד דלתא או

הנאשם. למיטב ידיעתו כל החברות הללו שייכות לנאשם.

כאשר נשאל מה הקשר בין חברת FSF לנאשם הוא השיב שמבחינתו או שהם שותפים שלו או שהוא עבד אצלם, ואינו זוכר מה הסיבה שהנאשם הכניס את חברת FSF אבל בכל מקרה כל המגעים שעשה היו עם הנאשם (פרוטוקול עמ' 32 ש' 9-10).

חברת FSF הוספה בשנת 2013 לבקשת הנאשם ולו לא היתה בעיה כי החשבונית כשרה והוא המשיך לקבל את שירותי השמירה וחברת הביטוח מאשרת. איש הקשר המשיך להיות הנאשם, לא היה כל שינוי בהתנהלות, רק החשבונית השתנתה (פרוטוקול עמ' 32 ש' 21-30).

ההסכם עם חברת FSF (12/מ) נחתם ב- 1.10.13 והוא בין הנאשם ו-FSF, כאשר חתומים גם הנאשם וגם FSF.

מר אשד לא ידע לזהות של מי החתימה מטעם FSF. עוד הוסיף כי פגש את פיוטר וערפאת מטעם FSF פעם אחת.

אשר לשעות השמירה, השיב כי הן משעה 18:00 עד למחרת בסביבות 06:00 למעט ימי שישי כי צריך להתייצב בשעה 13:00 (פרוטוקול עמ' 34 ש' 32).

הוגשו באמצעות מר אשד המסמכים הבאים:

11/מ, 17/מ, 19/מ, 20/מ, 21/מ - הודעות של מר אהוד אשד.

12/מ - חוזה בין הנאשם ו-FSF לחברת אשד עמיקם מיום 1.10.13.

13/מ - פרוטוקול אסיפה של FSF מיום 26.11.13 לרבות ת.ז. של מר ערפאת ואהב מורשה חתימה ב FSF וקוסיק פיוטר, הבעלים.

14/מ - מכתב מיום 30.11.13 למר אודי אשד לפיו מר ערפאת ואהב מאשר להעביר לנאשם את התשלומים המתקבלים חודש בחודשו כנגד חשבוניות היוצאות מ-FSF.

15/מ - חשבוניות של חברת FSF לחברת אשד עמיקם.

16/מ - כרטיסי נוכחות של העובד ולדימיר פרידמן אשר נקלט על ידי חברת אשד עמיקם (כאשר לפני כן הוצב מטעם הנאשם ו/או FSF) ועליהם רשום "דרך אמיר אבו שמאלה".

18/מ - הסכם בין הנאשם לבין אשד עמיקם לאספקת שירותי שמירה ואבטחה משנת 2011.

10. גב' דינה שריון מנהלת חשבונות בחברת ויטאמד בע"מ (להלן: "**ויטאמד**"), שהינה חברת בת של חברת רקח, העידה שאת כל החשבוניות, גם של חברת FSF, הייתה מקבלת מהנאשם וכי כל ההתנהלות הייתה מולו וכי לא על שם FSF. לדבריה לא בדקה מי מורשה החתימה של FSF.

גב' שריון נשאלה גם על הקשר בין חברת רקח לחברת ויטאמד והבהירה כי חברת האם היא רקח וויטאמד היא חברת הבת.

החשבוניות יצאו לחברת ויטאמד מאחר וכל הפעילות החשבונאית של רקח נעשתה דרך ויטאמד ורקח עברה להיות חברת אחזקות אשר יש לה חברות בנות נוספות חוץ מויטאמד (פרוטוקול עמ' 41 ש' 16-17).

עוד הסבירה כי לא מסרה כרטסת הנהלת חשבונות של רקח כיוון שמיולי 2012 כל ההתנהלות של הנה"ח הייתה מול רקח, אך צריכה להיות כרטסת של רקח עד יולי 2012 (פרוטוקול עמ' 42 ש' 6-7).

הוגשו באמצעות גב' שריון המסמכים הבאים:

מ/22, מ/25 - הודעות גב' שריון.

מ/23 - חשבוניות של הנאשם לחברת ויטאמד עבור חודש ינואר 2014, חשבוניות של FSF לחברת ויטאמד עבור חודשים מאי - יולי 2014.

מ/24 - חוזה בין הנאשם לבין חברת רקח משנת 2011.

מ/26 - כרטסת הנהלת חשבונות, חשבוניות וצילומי שיקים לשנים 2013-2014 המתייחסים לנאשם ול-FSF.

11. גב' אילנה סטרויב מנהלת חשבונות, נתנה שירותים לנאשם ועדותה מתייחסת לאופן עריכת תלושי השכר וחישוב השכר.

בהתאם לעדותה, העובדים הועסקו 6 ימים בשבוע כשהסיכום היה 8 שעות רגילות ואחרי כן שעות נוספות.

לדבריה הנאשם עשה חישוב יומי של השעות אך לא התייחס לחתכים שבועיים וחודשיים (פרוטוקול עמ' 45 ש' 18-26).

תלושי השכר נערכו על פי הדוחות שהוגשו על ידי העובדים. התלושים מחודש מאי 2013 הוצאו רטרואקטיבית.

בהמשך הבהירה העדה כי ביחס לתלוש חודש אפריל 2013 של מר סטביצקי כי שולם לו תעריף מינימום עבור 246 שעות ותמריץ שבת עבור 96 שעות וזאת בהתאם להסכם עם העובד.

כשנשאלה על ידי בית הדין כיצד ייתכן שמצד אחד שולם גמול שעות נוספות על שעות עבודה מעל 8 שעות ביום ומצד שני יש 246 שעות רגילות, השיבה כי זה מה שסוכם עם העובדים (פרוטוקול עמ' 48 ש' 2-4).

לעומת זאת בהודעתה מ/27 הבהירה כי הנאשם לא היה משלם לעובדים שעות נוספות לפי 125% ו-150%.

הוגשו באמצעות גב' סטרויב המסמכים הבאים:

מ/28 - רשימת עובדים של הנאשם לשנים 2011-2013 כאשר מר וורונין ומר סטביצקי מופיעים ברשימה.

מ/29 - תלושי שכר של מר וורונין ומר סטביצקי לשנת 2013.

מ/30 - רשימת לקוחות שהנאשם סיפק להם שירותים בשנים 2011-2013, אשד עמיקם ורקח מופיעות ברשימה.

מ/31, מ/32 - כרטסת הנהלת חשבונות של הנאשם.

מ/33, מ/36 - הודעות נוספות של גב' סטרוייב.

מ/34 - תלושי שכר ודוחות נוכחות של עובדים.

מ/35 - מסמכי הצהרה של העדה משנת 2013.

12. מר דניאל עאמר, חוקר, ביצע מספר פעולות חקירה וגבה עדויות מהעד מר סטביצקי, העובד מר יעקב שניפר ז"ל, העובד מר ולדימיר פרידמן והנאשם.

החקירות, המזכרים והצילומים הוגשו כמוצגים מ/37 - מ/54.

מר עאמר גבה עדויות נוספות אשר הוגשו באמצעות העדים. כך גם גב' סטרוייב, מר אהוד אשד (חקירות מיום 8.2.15 ומיום 19.3.15 הוגשו בהתאמה נ/4 ו- נ/5).

חלק גדול מחקירתו הנגדית של מר עאמר הוקדש לאופן בו גבה את העדות מהעובד מר ולדימיר פרידמן. מאחר ומר פרידמן לא התייצב לעדות וכאמור, הנאשם זוכה מהעבירות המתייחסות לעובד זה, אין מקום להרחיב בנושא גביית העדויות ממר פרידמן.

אשר לחברת FSF העיד מר עאמר, כי הוא זוכר שהתנהלה חקירה בעניינה לפני הרבה שנים, בגין עבודה בלי רישיון, בתחום האבטחה או בתחום קבלני כח אדם. לשאלה האם הוגש נגד FSF כתב אישום השיב, כי הוא העביר את החקירה ללשכה המשפטית והשאלה אם הוגש כתב אישום או לא זה לא עניין של מפקחי עבודה (פרוטוקול עמ' 57 ש' 19-31).

בהמשך הוסיף כי הנאשם הציג למזמיני השירות חשבונות או מסמכים שקשורים לחב' FSF והציג את עצמו כאחד המנהלים של FSF.

הוצגה שאילתה שביצע מר עאמר לגבי FSF, נ/1, ממנה עולה כי מר פיוטר קוסיק הוא בעל המניות ומר וואהב הינו מורשה חתימה.

העד הוסיף כי גם מר קוסיק וגם מר וואהב הוזמנו לחקירה. מר קוסיק לא הגיע, ולגבי מר וואהב, אינו זוכר.

כן הוצג פרוטוקול אסיפה של FSF מיום 26.11.13, נ/2.

מר עאמר הבהיר כי קיים קשר בין חברת FSF לנאשם. לא הוסבר מהות הקשר אלא העובדה כי מזמיני השירות נתנו את המסמכים הקשורים ל-FSF ומסרו שהנאשם הוא שמסר אותם.

כן הוגשה תעודת עובד ציבור מיום 7.8.14 בקשר ל-FSF, נ/3.

אשר לתשלום שכר מינימום העיד מר עאמר כי הוא מסתמך על עדויות העובדים, דוחות נוכחות, תלושי שכר והיעדר מסמכים מהמעסיק על אף שנדרש. כמו כן מפנה מר עאמר לחזקה שבסעיף 7' לחוק שכר מינימום תשמ"ז-1987 (להלן: "**חוק שכר מינימום**").

13. מר יאן לה גנק, חוקר, ביצע גם הוא פעולות חקירה, גבה עדויות וערך מזכרים שסומנו מ/57 - מ/67. מר יאן לה גנק חקר את הנאשם והעיד כי היה קושי לקבל שיתוף פעולה מהנאשם.

כמו כן הוגשו באמצעות מר לה גנק גיליונות חישוב ובדיקת שכר לעובדים אשר חתומים על ידי מר יצחק שפירא. כן הוגשו רישיונות למשרד המשפטים לשירותי שמירה לתקופות שונות על שם הנאשם, מוקד דלתא שמירה ושירותים בע"מ, נ/6.

מר לה גנק הבהיר גם כן איך התקבלה המסקנה שהנאשם לא שילם שכר מינימום, כך:

"כשאנחנו בוחנים תשלום שכר מינימום על ידי מעסיק, באופן כללי ובוודאי שיש תלונה, אנחנו מתייחסים לתלוש גם, אבל גם למה בפועל הועבר לעובד בנוסף, אלה שעות עבודה ביצע בפועל העובד, כשלעיתים אין בהכרח התאמה בין סכום הנטו שרשום בתלוש לבין הסכום שבפועל הועבר לעובד, וגם לא בין רכיבי השעות שרשומים בתלוש ובפועל העובד עבד. אני מניח שכאן נעוץ הפער אליו התייחסת".

(פרוטוקול עמ' 73 ש' 26-30).

14. מאחר והנאשם לא התייצב לדיון שנקבע 10.6.19 ובו נחקרו החוקרים, נקבע מועד נוסף לעדותו, 2.10.19.

במועד זה ביקש הנאשם ללכת מאחר ובנו מאושפז בטיפול נמרץ.

לאור ההשתלשלות בתיק, וצווי הבאה אשר הוצאו כנגד הנאשם, כמפורט בפרוטוקול מיום 13.5.19 ולמרות מצבו הקשה של הנאשם, הוא לא שוחרר מהדיון.

גם בקשת סנגורו להשתחרר מייצוג נדחתה.

הנאשם לא שיתף פעולה במהלך עדותו.

כשנשאל בחקירה הראשית למה הגישו נגדו כתב אישום, השיב שאינו יודע.

בחקירה הנגדית הבהיר כי לא היה קבלן אלא עצמאי עם רישיון ממשרד המשפטים בנושא שמירה. עובדים שהועסקו על ידו קיבלו שכר ותלושי שכר.

15. טענות המאשימה -

א. הוכח כי הנאשם התקשר עם המזמינות וכי סיפק שירותי שמירה באמצעות העובדים מר סטביצקי ומר וורונין בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, וזאת במהלך עיסוקו כקבלן שירותי שמירה ואבטחה ללא רישיון כדן, וזאת בניגוד להוראות חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק העסקת עובדים**").

ב. יש לדחות את טענתו של הנאשם כי הפסיק לספק שירותי שמירה לחברת אשד עמיקם לאחר חודש אוקטובר 2013, וכי שירותים אלו סופקו על ידי חברת FSF שאין לו קשר אליה.

ראשית, העידו העובדים כי הנאשם הוא שהמשיך לשלם להם את הכסף גם אם באופן חלקי.

שנית, גב' שמחה דלל מנהלת חשבונות בחברת אשד עמיקם העידה כי המשיכה להתנהל מול הנאשם גם כאשר הביא חשבוניות של FSF וכי לא חל כל שינוי בהתנהלות ורק השם השתנה.

שלישית, מר אהוד אשד העיד כי בהסכם ההתקשרות משנת 2013 (מ/12) הוסף שמה של חברת FSF לבקשת הנאשם ולצידו של הנאשם.

לגבי הקשר בין הנאשם ל-FSF העיד כי מבחינתו הם היו שותפים או שהוא עבד אצלם, וכי בכל מקרה המגעים המשיכו מול הנאשם.

גם לאחר הוספת FSF לא היה כל שינוי בהתנהלות, ואת שירותי האבטחה המשיך לקבל מהנאשם.

רביעית, הוצג אישור העברת המחאות לפקודת הנאשם מיום 30.11.13 (מ/14), ממנו ניתן להסיק כי הנאשם השתמש בחברת FSF למראית עין בלבד, ובסופו של יום הוא זה שקיבל את התשלומים בפועל.

חמישית, כרטיס הנוכחות של העובד פרידמן (מ/16) אשר עליו מופיע שם הנאשם, מוכיח כי הנאשם הוא שהמשיך להעסיק את השומרים.

ג. אשר לחברת רקח, דינה שריון העידה כי ביולי 2012 התאחדה חברת רקח עם חברת ויטאמד תעשיית תרופות, כך שרקח זו חברת האם של ויטאמד.

גם מעדותה עולה כי הגם שמשנת 2014 החל הנאשם להביא חשבוניות על שם חברת FSF, הרי שהיא המשיכה להתנהל רק מול הנאשם ולא היה כל שינוי בהתנהלות בין אם הנאשם הביא חשבוניות על שמו ובין על שם FSF, תמיד היתה מוסרת את הכסף לנאשם.

ההסכם היחיד בין חברת רקח לנאשם הינו משנת 2011 (מ/24) התקף לכל תקופת ההתקשרות. מהות ההתקשרות לא השתנתה בין בהתייחס לחברת הבת ובין אם בהתייחסות לחברת FSF. כל מה שקשור

לחשבונות, גביית כספים והגורמים אשר עסקו בעניין לא השתנו, העובדים המשיכו להיות מועסקים באותו מקום בשמירה והתנהלו מול הנאשם במשך כל התקופה.

ד. יש להדגיש כי המסמכים הנוגעים לחברת FSF התקבלו מהמזמינות כאשר התבקשו ע"י החוקרים למסור מסמכים הנוגעים להתקשרות עם הנאשם. כלומר המזמינות ראו את FSF והנאשם כגוף אחד.

ה. תלושי השכר של העובדים (מ/29) עד לחודש 11/13 בהם רשום הנאשם כמעסיק מוכיחים כי הנאשם סיפק שירותי שמירה באתר המזמינות גם בחודשים בהם מסר חשבוניות על שם חברת FSF.

ו. אשר לאישום השני של אי תשלום שכר מינימום, הרי שלפי עדותו של מר וורונין החל מחודש מרץ 2013 קיבל רק חלק מהכסף, 2,000 ₪, וכי התלושים שקיבל ב- 2013 הם מזויפים, למרות שכתוב בהם כי התשלום הינו על סך 5,000 ₪ בפועל קיבל סכומים נמוכים יותר וגם כמות השעות הרשומה בהם אינה נכונה.

יש לקבל את הסכומים שקיבל מר וורונין כפי שצוינו בהודעה מ/5 אשר גובו ברישום.

כמות שעות העבודה הן באתר אשד עמיקם והן ברקח לא היו שנויות במחלוקת.

ז. גם מעדותו של מר סטביצקי עולה כי החל מחודש מאי 2013 לא קיבל את שכרו המלא. בתחילה חזר השיק של חודש אפריל 2013 ואח"כ הנאשם היה משלם כל חודש 5,000 ₪ תוך הבטחה שהשכר יושלם.

ח. אף העדה גב' סטרוייב אישרה כי הנאשם לא שילם שעות נוספות שבועיות אלא עשה בסיס יומי בלבד. כמו כן העידה גב' סטרוייב כי התלושים מחודש 5/13 הוצאו רטרואקטיבית לבקשת הנאשם וכי קיבלה הוראה להוציא תלושי שכר לחודשים 8-11/2013 על סך 5,250 ₪ ולחשב להם 186 שעות.

ט. יש לקבל את חישובי השכר (מ/67) מהם עולה כי לא שולם שכר מינימום.

הנאשם הפסיק לשלם לעובדיו בחודשים 3-11/2013 את שכר המינימום המגיע על פי חוק, אף שהמשיכו לעבוד באותה מתכונת עבודה.

הנאשם הנחה את גב' סטרוייב לשלם לעובדים 5,000 ₪ בלבד על אף שהמשיכו לעבוד אותה כמות שעות.

י. המסקנה איפוא כי לא שולם לעובדים שכר מינימום על השעות הרגילות, קל וחומר לגבי השעות הנוספות.

יא. יש לתת משקל לעובדה כי הנאשם לא שיתף פעולה, לא התייצב לחלק מהחקירות אליהן

הוזמן, ובמהלך חקירה אף איים על החוקר (מ/47), כך עולה מעדויותיהם של מר דניאל עאמר ומר יאן לה גנק ומהמזכרים שערכו (מ/58; מ/63; מ/65).

- יב. הנאשם אף גרם להתארכות ההליך, לא התייצב לדיונים לרבות דיונים בהם הוטלו צווי הבאה.
- יג. הוכח אף היסוד הנפשי, הנאשם היה מודע לחובתו לקבלת רישיון לעסוק כקבלן שירות בתחום האבטחה והוא אף פעל לקבלת רישיון. על אף שסורב המשיך לעסוק באספקת שירותי אבטחה.
- הנאשם הגדיר את עצמו בחוזה עם רקח מיום 30.11.11 (מ/24) כ"קבלן רשום בחוק בעל רישיון תקף למתן שירותי מיגון, שמירה, אבטחה, תחזוקה ובניין", עובדה המלמדת על מודעותו לחובה לקבל רישיון.
- יד. אשר לאי תשלום שכר מינימום מדובר בעבירה של אחריות קפידה כפי שנקבע בסעיף 14 לחוק שכר מינימום.

16. טענות הנאשם -

- א. בכתב האישום המתוקן חזרה בה המאשימה מהאישום השלישי, אי ניהול פנקס עבודה ל-5 עובדים, וכן לא הוכיחה את מספר העובדים שהועסקו ע"י הנאשם ומשכך יש לזכות את הנאשם.
- ב. יש לזכות את הנאשם מהאישום הראשון המייחס לו אספקת שירותי שמירה ואבטחה בחודשים 10/13 - 9/14 לחברת אשד עמיקם באמצעות שני עובדים ללא שהיה בידו רישיון לפעול כקבלן שירותים, וכן מייחס לו אספקת שירותי שמירה ואבטחה לחברת רקח מחודש 12/2011 עד לחודש 9/2014 וזאת מהנימוקים הבאים:
- מי שהעניק שירותי אבטחה ושמירה לחברת אשד עמיקם בחודשים 10/13 עד 8/14 זאת חברת FSF.
- לא הוכח כל קשר בין הנאשם לחברת FSF. גב' דלל אישרה כי קיבלה את החשבוניות של חברת FSF כשהן כבר חתומות.
- גם מר אשד אישר כי אינו מזהה את החתימה על החשבוניות וכן אישר כי מי שחתום על ההסכם משנת 2013 מהצד של FSF הוא הבעלים או בעל זכות החתימה בחברה וכי הוא היה זה שרצה שהנאשם ישאר איש הקשר בין אשד עמיקם לחברת FSF.
- אשר לחברת רקח, הוכח כי חברת רקח וחברת ויטאמד הן שתי חברות נפרדות וכי כל כרטסת הנהלת החשבונות, החשבוניות והשיקים מתייחסים לנאשם ול-FSF שייכים לחברת ויטאמד.
- ג. גב' סטרויב אישרה בחקירתה הנגדית כי היא אינה מכירה את חברת FSF ו/או את פיוטר ו/או את ערפאת.
- ד. אין באלפי המסמכים של חומר החקירה כל מסמך המצביע על קשר בין הנאשם לבין חברת

FSF ואף מר עמאר הודה בחקירתו הנגדית כי לא הוצגו בפניו המסמכים המעידים על הקשר הזה.

ה. לחילופין, מאחר והנאשם העסיק שני עובדים בלבד, אין לראות בו כקבלן כוח אדם/שירותים ומשכך אינו צריך לקבל רישיון.

ו. אשר לתשלום שכר מינימום, הוכח כי הנאשם שילם לכל העובדים בפועל שכר בגובה שכר מינימום.

מהחקירות עולה כי העובדים לא קיבלו גמול עבור שעות נוספות אלא שגמול בגין שעות נוספות הינו בניגוד לחוק שעות עבודה ומנוחה תשי"א-1951 (להלן: "**חוק שעות עבודה ומנוחה**") וכתב האישום מתייחס להפרה לכאורה של חוק שכר מינימום.

מר סטביצקי אישר כי תלושי השכר משקפים את מה שקיבל ואכן מתלושי השכר עולה כי קיבל שכר שעתי בסך 23.12 ₪ בגין כל השעות וכן תשלום 1,501 ש"ח בגין שעות נוספות.

מר סטביצקי אישר כי החל מחודש מאי 2013 השתנו השעות באופן שעבד 9 שעות ביום בלבד כולל הפסקות בגינם קיבל 5,000 ₪ נטו, כאשר שכר המינימום עמד באותה עת על 4,300 ₪ ברוטו לחודש.

למרות שמר אשד הודה כי היה במפעל בשנים 2013-2014 שעון נוכחות, לא הוצגו הנתונים משעון הנוכחות.

יש להתעלם מרישומי השעות לחודשים 3-8/2013 של מר וורונין (מ/6), שכן הם שונים מהמסמך שהיה מצוי בחומר החקירה, תוך שהוספו בכתב יד תוספות ע"י מנהל העבודה וזאת לא מזמן אמת, אלא כשהוגשה התלונה למשרד העבודה.

על אף האמור, עיון ברישום השעות של מר וורונין לחודש ינואר 2013 ובתלושי השכר מעלה כי מר וורונין קיבל שכר מינימום בגין 386 שעות הגילום וכן תשלום 150% בגין שעות נוספות/שבת.

גם גב' סטרוייב אישרה כי הנאשם שילם לעובדים שכר מינימום בהתאם לשעות העבודה שעבדו בפועל אולם לא שעות נוספות שבועיות/חודשיות, ובהמשך כי העובדים קיבלו שכר מינימום בעד כל השעות בהן עבדו.

גם מר עמאר לא יכול היה להציג ולו מסמך אחד מתוך חומר החקירה ממנו רואים שמי מהעובדים לא קיבל שכר מינימום.

לא חלה החזקה שבסעיף 7ב לחוק שכר מינימום מהסיבות הבאות:

מר עמאר לא הציג לנאשם דרישה להמצאת מסמכים שלא נענתה, כמו כן גב' סטרוייב המציאה את רישומי הנוכחות של העובדים יחד עם תלושי השכר; העובדים קיבלו מהנאשם מידי חודש בחודשו תלושי שכר; בכל התלושים צוין ערך השכר השעתי בגובה שכר מינימום.

ז. כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם הוא מבחינת אכיפה בררנית. לא הוגש כתב אישום נגד מזמינת השירות חברת אשד עמיקם, אשר סמנכ"ל אשד אישר כי ידע כי העובד לא מקבל לכאורה תשלום כדין.

כמו כן נטען נגדו שהוא עובר עבירה של קבלת שירותי שמירה מחברה שאין לה רישיון של קבלן שירותים אולם לא הוגש אישום גם בעניין זה.

לא הוגש כנגד חברת FSF או מי ממנהליה כתב אישום.

מקרה זה נמנה על המקרים בהם קיומו של ההליך הפלילי פוגע באופן ממשי בתחושת הצדק וההגינות. לפיכך, הסעד הראוי הוא זיכוי של הנאשם מהעבירות שיוחסו לו מחמת הגנה מן הצדק.

ח. העובדה שבמסגרת הסיכומים הוגש כתב אישום מתוקן בו נמחק האישום הפלילי והופחתה חומרת העבירות בשני האישומים האחרים, מעידה על כך כי ההליך שנוהל כנגד הנאשם לא היה הוגן מלכתחילה. יתכן ואף החלטת היועמ"ש שדנה בבקשה לעיכוב הליכים כנגד הנאשם היתה שונה לו היה בפניו כתב האישום אשר צורף לסיכומים.

ט. בחירת המאשימה שלא להביא ראיות או עדים כמו ר"ח פלג שושני, אשר לפי עדותה של גב' סטרוייב כל החומר אצלו; המפקח יצחק שרביט אשר ערך את החישובים בטבלת אקסל מכוחם הגיעו המפקחים למסקנה שהנאשם לא שילם לעובדיו שכר מינימום, פועלת לרעתה.

ההכרעה -

17. משהנאשם זוכה מהעבירות המיוחסות לו לגבי שלושה עובדים, יש להכריע האם הוכחו יסודות העבירה ביחס למר סטביצקי ומר וורונין.

עבירה של עיסוק כקבלן שירות ללא קבלן רישיון מאת השר הממונה -

18. המאשימה מייחסת לנאשם עבירה של עיסוק כקבלן שירות ללא קבלת רישיון מאת השר הממונה ואספקת שירותי שמירה אצל המזמינות בתקופות הבאות:

בחודשים 10-12/2013 ובחודשים 1-9/2014 אספקת שירותי שמירה ואבטחה לחברת אשד עמיקם.

בחודש 12/11, שנת 2012, שנת 2013 ובחודשים 1-9/2014 אספקת שירותי שמירה ואבטחה לחברת רקח.

השירות סופק באמצעות העובדים מר סטביצקי ומר וורונין.

19. הוראות החוק הרלבנטיות -

סעיף 2 לחוק העסקת עובדים קובע:

"2(א) לא יעסוק אדם כקבלן כח אדם אלא אם כן הוא בעל רישיון לכך מאת השר ועל פי תנאי הרישיון".

סעיף 10 א' לחוק העסקת עובדים מחיל הוראה זו גם על קבלן שירות.

"קבלן שירות" מוגדר בסעיף 1:

"מי שעיסוקו במתן שירות באחד תחומי העבודה המפורטים בתוספת השניה, באמצעות עובדיו, אצל זולתו".

סעיף 20 (ב) לחוק העסקת עובדים קובע הוראה עונשית על מי שעובר על הוראות אלה.

20. יש לבחון האם התקיימו יסודות העבירה ביחס לכל אחת ממזמינות העבודה המצוינות, אשד עמיקם ורקח.

אשר לאשד עמיקם -

21. הוגש הסכם מיום 1.10.13 (מ/12) בין הנאשם, FSF, לבין חברת אשד עמיקם לפיו נותן השירות יבצע עבור המזמין עבודת שמירה ואבטחה.

מההסכם עולה כי מדובר בהסכם מוכן בין הנאשם נותן השירות ובין אשד עמיקם כאשר הוספה לה FSF (בכתב יד) כנותנת שירות לצד הנאשם.

מעדותו של מר אוהד אשד עולה כי הנאשם סיפק שירותי שמירה ואבטחה עוד קודם להסכם וכי כאשר הוא הגיע לחברה בשנת 2003, הנאשם כבר סיפק שירותי שמירה ואבטחה.

כמו כן הוגש אף הסכם קודם משנת 2011, מ/18.

אשר ל-FSF הבהיר כך:

"ש. מה הקשר בין חב' FSF לבין אמיר?

ת. מבחינתי או שהם שותפים שלו או שהוא עבד אצלם, אני לא זוכר בדיוק מה הסיבה שהוא הכניס אותם, אבל בכל מקרה את כל המגע אני עשיתי מול אמיר".

(פרוטוקול עמ' 32 ש' 8-10)

ובהמשך:

"ש. מה קרה שהוספתם את חב' FSF בשנת 2013?
ת. זה אמיר ביקש. יכול להיות שהיו לו בעיות עם רשות המיסים, אני לא יודע, מבחינתי אם החשבונית היא כשירה ורואה החשבון בודק ורואה שיש אישור ניכוי מס, אז אין לי בעיה.
אני ממשיך לקבל את שירותי השמירה וחב' הביטוח מאשרת אותו, אז לי אין בעיה."

(פרוטוקול עמ' 32 ש' 21-23)

בחקירתו הנגדית נשאל למה חתם עם שני גורמים, כך:

"ש. למה הייתם צריכים לחתום על הסכם להזמנת שירותי שמירה, עם שני גורמים שונים - חב' FSF והנאשם?
ת. היות והוא הכניס עוד שותף להסכם, אותי עניין שאני ממשיך לקבל את אותו שירות שמירה, ומי שנתן לי אותו ושאני יכול לדבר עם אמיר, שהוא לא יגיד לי אח"כ - אני לא חתום על זה.
ש. רצית אותו כאיש קשר שלך, כי הכרת אותו לפני כן?
ת. כן, הוא נתן לי עבודה שהוכיחה את עצמה ורציתי אותו."

(פרוטוקול עמ' 34 ש' 13-18)

22. הנאשם טוען כי מתשובה זו עולה כי שמו הוסף להסכם מ/12 לבקשת אשד עמיקם וכי מדובר בהתקשרות אותנטית בין FSF לבין אשד עמיקם.

אינני מקבלת את הטענה כי שמו של הנאשם הוסף.

ההפך הוא הנכון. עיון בהסכם מעלה כי מדובר בהסכם מוכן ומודפס בין הנאשם לבין אשד עמיקם והתוספת מתייחסת ל-FSF.

23. מחומר הראיות עולה כי החל מחודש אוקטובר 2013 סופקו לאשד עמיקם שירותי שמירה ואבטחה על ידי FSF וזאת כעולה מכרססת הנהלת החשבונות וחשבוניות לשנים 2013-2014 (מ/8 - מ/10).

מנ/1, שאילתה שהדפיס מר עאמר, עולה כי בעל המניות בחברת FSF הוא מר פיוטר קוסיק.

מנ/2 (גם מ/13), פרוטוקול אסיפה של חברת FSF מיום 26.11.13 עולה כי מר ערפאת והאב נבחר כמורשה חתימה של החברה.

כמו כן הוגש מכתב מיום 30.11.13 המופנה למר אודי אשד והחתום על ידי מר ואהב, מ/14, המאשר להעביר

לנאשם את התשלומים המתקבלים מדי חודש בחודשו על שמו כנגד חשבונית של FSF כפי שסוכם בין מר ואהב לנאשם.

מכתב זה נמסר למאשימה על ידי מר אוהד אשד וכמו כן הוגשו באמצעות העד תעודות הזהות של מר פיוטר קוסיק ומר ערפאת ואהב.

24. הוכח כי שירותי האבטחה והשמירה סופקו לחברת אשד עמיקם באמצעות העובד מר וורונין אשר התחיל לעבוד אצל הנאשם בשנת 2009 באתר של חברת רקח ואח"כ עבר לאשד עמיקם.

25. לטענת המאשימה יש לקבוע כי הנאשם הוא שהמשיך לספק שירותי שמירה לאשד עמיקם גם לאחר אוקטובר 2013 וזאת על אף שהחשבוניות והשיקים הוצאו על ידי ולטובת חברת FSF וזאת מאחר שהן מר אוהד אשד והן גב' שמחה דלל העידו כי לא היה כל שינוי בהתנהלות בין התקופה שהחשבוניות סופקו על ידי הנאשם ובין התקופה שהחשבוניות הובאו על ידי הנאשם על שם חברת FSF. תמיד כל ההתנהלות נערכה מול הנאשם.

המאשימה מוסיפה כי מ/מ 14 עולה כי הנאשם השתמש בחברת FSF למראית עין ובסופו של יום הוא קיבל את התשלומים לפקודתו. הנאשם השתמש בחברת FSF להמשיך ולהתנהל כקבלן שירותי אבטחה שלא כדין.

ההכרעה -

26. הנטל להוכיח עיסוק כקבלן שירותים ללא רישיון מאת השר מוטל על המאשימה.

בנסיבות העניין, ועל אף התנהלותו המתחמקת של הנאשם הן במהלך החקירה והן לפני, לא עלה בידי המאשימה להוכיח ברמה הנדרשת להרשעה כי הנאשם הוא שעסק כקבלן שירות החל מחודש אוקטובר 2013 בכל ההתנהלות שלו מול אשד עמיקם.

על אף העובדה שמ/מ 12 עולה כי חברת FSF הוספה לבקשת הנאשם ועל אף שלא נסתר כי ההתנהלות בכל הנוגע לאספקת שירותי השמירה עם חברת אשד עמיקם לא השתנתה לאחר אוקטובר 2013, לא עלה בידי המאשימה להוכיח כי FSF הוא הנאשם.

גרסתו של מר אוהד אשד בקשר לפגישה בינו לבין מר פיוטר קוסיק או ערפאת ואהב לא היו עקביות.

בהודעה מ/מ 11 צוין כי לא פגש אותם מעולם והמשיך להתנהל מול הנאשם, אך בדק כי חברת FSF היא חברה הרשומה כחוק.

בהודעה נוספת מ/מ 17 הוא מוסר כי הכיר את ערפאת ואהב כשנחתם ההסכם מול FSF.

בעדותו לעומת זאת מסר כך:

- ש."** מי היה איש הקשר שמולו התנהלת מטעם חב' FSF?
ת. אמיר אבו שמאלה.
ש." היו עוד אנשים?
ת. פעם אחת הוא הכיר לי אותם, אבל כשהיתה לי בעיה הייתי תמיד מתקשר אליו, הוא גם תמיד היה עונה.
ש." אז מה השתנה בהתנהלות מול אמיר?
ת. מבחינתי לא היה שום שינוי, רק החשבונית השתנתה".

(פרוטוקול עמ' 32 ש' 24-28)

וכך גם בחקירתו הנגדית:

- ש."** אמרת עכשיו וגם אישרת בחקירתך שנפגשת עם פיוטר וערפאת מטעם חב' FSF נכון?
ת. למיטב זכרוני פעם אחת.
ש." כלומר זה לא "אנשים דמיוניים" אלא אמיתיים.
ת. אם התעודת זהות נכונה, אז כן".

(פרוטוקול ע' 36 ש' 20-23)

27. לטעמי כשלה המאשימה בנסיבות העניין להוכיח כי קיימת זהות בין הנאשם לחברת FSF, על אף שההתנהלות המשיכה להתקיים מול הנאשם.

מר עאמר החוקר מטעם המאשימה העיד כי התנהלה נגד FSF חקירה בגין עבודה בלי רישיון בתחום האבטחה, או בתחום קבלני כח אדם. הוא אינו זוכר אם הוגש כתב אישום.

הוא זכר כי גם מר קוסיק וגם מר ואהב הוזמנו לחקירה אך אינו זוכר אם הגיעו ומה מסרו, וכך הבהיר את הקשר:

- ש."** איך זה קשור לנאשם?
ת. יש מסמכים בתיק החקירה שמעידים על הקשר בין FSF לבין הנאשם לבין מזמיני השירות.
אתה מציג לי עכשיו את המסמכים הסופיים, לא ההתחלתיים. ברגע שהובא לידיעתנו שחב' FSF בתמונה, יש מסמכים שמעידים על זה. תציג לי את המסמכים ואז אוכל להסביר לך את כל ההשתלשלות. אתה מציג לי את המסמכים האחרונים. תציג לי את המסמכים שברגע שהובא לידיעתנו שחב' FSF היא בתמונה ויש חשד שגם היא לא רישיון....
ש." אני אומר לך שעברתי על כל אלפי המסמכים של חומר החקירה ואין

אפילו מסמך אחד שמראה על קשר בין חב' FSF לנאשם. ואם אני טועה, תציג לי אותו עכשיו בבקשה.

ת. אני לא יודע איך אתה עובד ואם עברת על כל המסמכים באמת. חב' FSF היא נכנסת לתמונה באמצעות הנאשם, אז היה חשד שקיים קשר בינה לבין הנאשם, ואני מניח שיש מסמכים המעידים על זה, אני מניח כי לא עברתי על כל המסמכים. לא הוצגו בפניי מסמכים המעידים על הקשר הזה, אני מניח שבמסגרת פעילות שלנו אצל מזמיני השירות, מזמיני השירות נתנו לנו מסמכים שקשורים לחב' FSF ומסרו שהנאשם הוא זה שמסר להם אותם. זו השערה שלי, כי לא הוצגו בפניי מסמכים ואני לא זוכר את כל הפרטים."

(פרוטוקול עמ' 59 ש' 19-32)

28. לא נעשה כל ניסיון מטעם המאשימה להזמין לחקירה וכפועל יוצא לעדות את מר קוסיק או את מר והאב, כדי להוכיח ברמה הנדרשת את הקשר בין הנאשם לחברת FSF.

29. אמנם רק לאחרונה חזר בית הדין הארצי על הכלל לפיו לא כל מחדל חקירתי מביא למסקנה כי המאשימה לא עמדה בנטל הראייתי שכן "הדין הוא שדי בראיה" **"מספקת" ואין כלל המחייב את התביעה להציג את הראיה "המכסימלית" שניתן להשיג"** [ע"פ 9853-09-19 (10.5.19)].

אלא שבענייננו מדובר במחדל חקירתי אשר תוצאתו הינה כי התביעה לא עמדה בנטל הנדרש להוכחת היסוד כי הנאשם סיפק לחברת אשד עמיקם שירותי אבטחה ושמירה מחודש 10/13.

30. יש לציין כי חוק העסקת עובדים מכיר באחריות של נושא משרה בתאגיד לעבירות שנעברו על ידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו, אלא שהמאשימה בחרה שלא להאשים את הנאשם בעבירה זו.

31. לא נעלמו מעיני טענות המאשימה שיפורטו, אך אין בהן כדי לשנות את התוצאה:

מ/14, לפיו מר ואהב מאשר למר אודי אשד להעביר לנאשם את התשלומים המתקבלים מדי חודש בגין שירותי האבטחה והשמירה כנגד חשבוניות של FSF.

אלא שאין בכך כדי להעיד כי חברת FSF הוקמה למראית עין והנאשם קיבל באופן ישיר את התשלומים בגין השירותים.

בהיעדר גירסה ממי שערך את המסמך, מר ואהב, ויתרה מכך בהיעדר ניסיון להשגת גרסה, טענה זו אינה האפשרות הסבירה היחידה הקיימת.

32. כמו כן לא נעלם מעיני כי גם העובדים מר סטביצקי ומר וורונין המשיכו לראות בנאשם את מעסיקם,

הוא זה שהמשיך לשלם את שכרם (גם כי לא באופן מלא) וכי אף מנהלת החשבונות גב' סטורייב לא הכירה את חברת FSF.

אשר לעדותה של גב' סטורייב, הרי שהיא העידה כי נתנה שירותים חשבונאיים לנאשם בלבד וגם זאת עד לשנת 2013 בלבד.

אשר לעובדה כי התשלום בפועל בוצע על ידי הנאשם, אין בכך כדי לסייע משתלושי השכר הוצאו על ידי FSF ולא הוצגו השיקים (העובדים אף טענו כי התשלום בוצע במזומן).

לא נעלם מעיני כי תלוש חודש נובמבר 2013 הוצא על ידי הנאשם (ולא על ידי FSF), אלא שגם אם הנאשם העסיק עובד בחודש נובמבר 2013, אין בכך כדי לקשור אותו ברמה הנדרשת לאספקת השירות.

33. המאשימה מבקשת להתבסס גם על העובדה כי בכרטיסי הנוכחות של מר פרידמן (מ/16) אשר הועסק שירות על ידי אשד עמיקם מחודש 6/14 נרשם "דרך אמיר אבו שמאלה".

אין מחלוקת כי חברת אשד עמיקם ראתה בנאשם את הנציג של FSF והוא הדמות היחידה שהכירה, לפיכך אין בעובדה שרשמה ההערה כפי שרשמה כדי להוכיח כי שירותי השמירה והאבטחה סופקו על ידי הנאשם ולא על ידי FSF.

34. המסקנה הינה כי אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהעבירה של עיסוק כקבלן שירות ללא קבלת רישיון בקשר לאשד עמיקם.

אשר לרקח -

35. כתב האישום מייחס לנאשם אספקת שירותי שמירה ואבטחה מ- 12/11 ועד לחודש ספטמבר 2014.

שירותים אלה סופקו באמצעות העובד סטביצקי.

בהתאם להודעת גב' שריון, חשבוניות של הנאשם וחברת FSF, כרטסת הנהלת חשבונות וצילומי שיקים מ/23 ו- מ/24 עולה כי הנאשם התקשר ביום 30.11.11 עם חברת רקח לאספקת שירותי שמירה ואבטחה, כי הצדדים פעלו על פי הסכם זה באופן רציף עד חודש אוגוסט 2014, כאשר החל מחודש פברואר 2014 מסופקים השירותים באמצעות חברת FSF כאשר לא נערך כל שינוי בכתב בהסכם או באופן ההתנהלות אשר המשיכה להתקיים מול הנאשם.

מסקנתי בקשר לאספקת שירותי השמירה והאבטחה מחודש פברואר 2014 באמצעות חברת FSF זהה למסקנה המתייחסת לחברת אשד עמיקם.

גם בענין רקח לא עמדה המאשימה בנטל הנדרש בתקופה בה סופקו השירותים באמצעות חברת FSF.

36. מסקנתי שונה באשר לתקופה עד ינואר 2014 (כולל), אז סופקו השירותים באמצעות הנאשם.

37. הנאשם טוען כי ההסכם הינו עם חברת רקח ואילו כרטסת הנהלת החשבונות, החשבוניות והשיקים היו מול חברת ויטאמד.

בעניין זה העידה גב' שריון כי חב' רקח התאחדה בחודש יולי עם חברת ויטאמד כאשר רקח היא חברת האם וויטאמד היא חברת הבת.

העדה הבהירה מדוע נמסרה על ידה כרטסת הנהלת חשבונות של חברת ויטאמד ולא של רקח, כך:

"ש. ואמרת מקודם שהחברת בת בלעה את חברת האם
ת. לא. היא לא בלעה. כל הפעילות החשבונאית של רקח נעשתה דרך
ויטאמד. רקח עברה להיות חברת אחזקות ולרקח יש חברות בנות חוץ
מויטאמד.

ש. תאשר לי שהחברה רקח עדיין פעילה ולא חוסלה.
ת. היא עדיין פעילה. וגם ויטאמד פעילה."

(פרוטוקול עמ' 41 ש' 16-19)

ובהמשך:

"ש. ולמה לא מסרת כרטסת הנה"ח של חברת רקח?
ת. כיון שמיולי 2012 כל ההתנהלות של הנה"ח עברה לויטאמד. אבל מהיום
שהתחלנו לעבוד עד יולי 2012 הוא התנהל מול רקח. צריכה להיות
כרטסת של רקח."

(פרוטוקול עמ' 42 ש' 5-7).

38. מעדותה של גב' שריון, המהימנה עלי, עולה כי ההתנהלות החשבונאית בהתייחס לחברת רקח וחברת ויטאמד אינה משפיעה על התנהלות הנאשם אשר הוכח כי סיפק שירותי שמירה ואבטחה לחברת רקח בהתאם להסכם משנת 2011.

39. גב' שריון הציגה כרטסת הנהלת חשבונות, חשבוניות ושיקים לשנים 2013 ו- 2014. ממסמכים אלה עולה כי שירותי שמירה ואבטחה סופקו על ידי הנאשם מחודש ינואר 2013 עד לחודש ינואר 2014. לאחר מכן סופקו שירותים באמצעות חברת FSF.

40. המאשימה טוענת כי הוכח שהנאשם סיפק לחברת רקח שירותי שמירה ואבטחה החל מחודש דצמבר 2011 ובאופן רצוף.

טענה זו לא הוכחה ברמה הנדרשת.

גב' שריון המציאה חשבוניות ושיקים החל מחודש ינואר 2013 וכך הסבירה:

- ש."** אני מפנה אותך לכרסטת מ/26 שהגשת לנו. אני רואה בכרסטת הזו שהנתונים שהוצאת הם מ- 1.1.12 עד 31.8.14. נכון?
- ת.** כן.
- ש."** ואני רואה שיצאו חשבוניות רק בשנת 2014 נכון?
- ת.** (מעיינת) חשבוניות ממי, מאבושמאלה, אבו שמאלה יש לו חשבוניות קודמות מ- 2011 או 2012 שהתחלנו לעבוד. זו כרסטת אחרת של חשבשבת.
- ש."** אני רואה בכרסטת שחברת ויטמד שם הספק אמיר אבו שמאלה, תאריכים מינואר 12 עד אוג' 14 ולא יצאו נתונים על 2012 ו- 2013.
- ת.** עד סוף 2013 עבדנו על תוכנת חשבשבת. ינואר 2014 התחלנו לעבוד בתוכנת סאפ. לכן אתה לא רואה יתרות קודמות.
- ש."** מסרת לחוקרים את הנתונים מהמערכת הקודמת?
- ת.** אני חושבת שכן."

(פרוטוקול עמ' 41 ש' 24 - עמ' 42 ש' 4).

41. אין די בכרסטת הנהלת החשבונות ובעדות כי הנאשם מספק שירותי שמירה ואבטחה מחודש דצמבר 2011.

לא הוכחה מניעה למסירת חשבוניות ושיקים לתקופה שקדמה לשנת 2013, מה גם שגב' שריון אמרה שחושבת שמסרה נתונים גם מהמערכת הקודמת.

יתרה מכך, גם מר סטביצקי מסר כי החל לעבוד אצל הנאשם בחברת רקח בסוף 2012 או תחילת 2013 (עמ' 12 ש' 18). אמנם מר וורונין העיד כי עבד אצל הנאשם משנת 2009, קודם כשומר במפעל רקח ואחר כך באשד עמיקם, אך לא ציין במפורש מתי עבר לאשד עמיקם.

42. המסקנה הינה כי הוכח כי הנאשם סיפק שירותי שמירה ואבטחה לחברת רקח באמצעות העובד מר סטביצקי חרף העובדה שלא היה בידיו רישיון לפעול כקבלן שירותים וזאת למשך החודשים ינואר 2013 עד ינואר 2014.

43. אשר ליסוד הנפשי, הוכח כי הנאשם היה מודע לחובתו לקבל רישיון מאת שר התעשייה המסחר והתעסוקה לצורך עיסוקו כקבלן שירות שמירה וביטחון, וזאת מהטעמים הבאים:

בהסכם עם חברת רקח מיום 30.11.11 מ/14 נרשם:

עמוד 21

"הואיל והקבלן הינו קבלן רשום כחוק בעל רישיון תקף למתן שירותי מיגון, שמירה אבטחה, תחזוקה וניקיון".

כלומר הנאשם היה מודע לחובה זו, הגם שבמועד חתימת מ/14 או בכל מועד אחר לא היה לנאשם רישיון כדן. שנית, הנאשם פעל לקבל רישיון כאמור וסורב, ועל אף זאת המשיך לעסוק כקבלן ולספק שירותי אבטחה למזמינות.

עובדה זו מלמדת על היותו מודע לצורך ברישיון וכי בקשתו לקבלת רישיון סורבה.

אי תשלום שכר מינימום -

44. בכתב האישום מייחסת המאשימה לנאשם אי תשלום שכר מינימום לתקופה 12/11 ועד 9/14 אולם בטבלה שצורפה כנספח ב' לכתב האישום המתוקן קיימת התייחסות לחודשים מרץ 2013 עד נובמבר 2013. לפיכך אף התייחסותי בהכרעת הדין תהיה לחודשים אלה בלבד.

45. עוד אקדים ואומר כי חוק שכר מינימום קובע בסעיף 2(א) כי:

"(א) עובד שמלאו לו 18 שנים (להלן- עובד) המועסק במשרה מלאה, כנהוג במקום עבודתו, זכאי לקבל ממעסיקו שכר עבודה שלא יפחת משכר המינימום לחודש, שכר המינימום היומי או שכר המינימום לשעה, הכל לפי העניין".

הצדדים חלוקים, האם חוק שכר מינימום חל אף על עובד המועסק בהיקף העולה על משרה מלאה, וכן האם סעיף העונשין חל גם על גמול שעות נוספות שבו מחוייב מעסיק מכח חוק שעות עבודה ומנוחה.

46. תכליתו של חוק שכר מינימום היא להבטיח שכר מינימלי לעובד ללא אבחנה לעניין היקף המשרה בה עובד.

זכאות העובד לשכר מינימום אינה מוגבלת ל- 186 שעות והיא משתרעת על פני כל היקף העבודה וכל שעות העבודה, לרבות השעות הנוספות. [ע"ב 2235/04 בן עמי אלטיוביץ - ה.ל. תירות בע"מ (28.12.06)].

המסקנה הינה כי ככל שהנאשם לא שילם לעובדיו שכר מינימום בגין כל שעות העבודה לרבות השעות הנוספות, הרי שיש בכך עבירה פלילית בהתאם לחוק שכר מינימום.

יחד עם זאת מקובלת עלי הטענה כי החובה לתשלום גמול שעות נוספות הוא מכח חוק שעות עבודה ומנוחה ולא מכח שכר מינימום, ולפיכך אי תשלום הגמול אינו מהווה עבירה פלילית בהתאם לסעיף 14 לחוק שכר מינימום.

מן הכלל אל הפרט -

47. אין מחלוקת כי הנאשם העסיק את מר סטביצקי ומר וורנין בחודשים מרץ 2013 ועד נובמבר 2013. כפי שצוין, שירותי השמירה והאבטחה לחברת אשד עמיקם סופקו על ידי הנאשם עד לחודש ספטמבר 2013 (כאשר בחודשים אוגוסט וספטמבר אין חשבוניות). יחד עם זאת אישר הנאשם בחקירתו הנגדית כי העסיק את מר סטביצקי ומר וורנין בתקופות בהם קיבלו תלושי שכר כך:

- ש. העידו בפני ביה"ד העובדים יורי וורנין ומיכאל סטביצקי שאתה זה שהעסקת אותם כשומרים במהלך התקופה הרלבנטית בכתב האישום, ובנוסף הציגו תלושי שכר ודוחות נוכחות. מה יש לך להגיד על זה?**
- ת. מי שעבד קיבל תלוש שכר ושכר.**
- ש. אז האם אתה מאשר שעסקת כקבלן בתקופה הזאת?**
- ת. לא הייתי קבלן. עצמאי עם רישיון ממשרד המשפטים בנושא שמירה.**
- ש. אבל אתה כן מאשר שהעסקת עובדים?**
- ת. השניים שאמרת, אני לא זוכר את השמות שלהם, מי שעבד אצלי עבד עם תלוש וקיבל את שכרו."**

(פרוטוקול עמ' 79 ש' 16-24)

כמו כן הוצגו תלושי שכר עד לחודש נובמבר 2013.

48. הצדדים חלוקים על דוחות הנוכחות אשר הוגשו, אולם לטעמי אין מחלוקת לגבי שעות העבודה לכל הפחות עד לחודש אפריל 2013.

מתלושי השכר של מר וורנין ומר סטביצקי עולה כי בחודשים ינואר עד אפריל 2013 עבדו כדלקמן:

מר סטצבקי:

ינואר - 351 שעות

פברואר - 328 שעות

מרץ - 398 שעות

אפריל - 342 שעות

מר וורונין:

ינואר - 482 שעות

פברואר - 440 שעות

מרץ - 516 שעות

אפריל - 468 שעות

כמות שעות זו עומדת בהתאמה למ/12 - ההסכם ביחס לחברת אשד עמיקם, לפיו "השמירה תכלול שומר שיתייצב במקום בשעה 18:00 וישמור עד למחרת בבוקר כשמגיע מנהל המקום או נציגו. בימי שישי יתייצב בשעה 13:00 וישמור עד ליום ראשון בבוקר".

במ/24 ההסכם עם חברת רקח נרשם:

"השמירה תתקיים באתר המפורט בנספח בשעות:

ימים א - ה' 24:00 עד השעה 6:00 שלמחרת בבוקר.

בימי שישי וערבי חג משעה 13:00 ועד השעה 6:00 שלמחרת החג/שבת".

מר סטביצקי אשר עבד ברקח העיד כי שעות העבודה היו שונות, בהתחלה עבד מ- 21:00 עד 06:00 ובימי שישי משעה 16:00 ובאשד עמיקם משעה 18:00 עד שעה 06:00 ובשישי משעה 14:00.

עדותו של מר וורונין אושרה בעדותו של מר אהוד אשד.

49. עדותה של גב' סטרוייב לגבי אופן עריכת תלושי השכר והתחשיב לא היתה ברורה.

מצד אחד העידה כי:

"ש. איך היית מחשבת את השכר של העובדים?

ת. היה לו הסכם עם העובדים, הוא העסיק אותם 6 ימים בשבוע, סיכם איתם 8 שעות רגילות, שעתיים אחרי זה ש.נ. ואחרי זה נוספות 150% . הוא לא השווה מעבר ל- 43 שעות שבועיות כש.נ. אלא עשה חישוב כמו חישוב יומי , ולא התייחס לחתכים שבועיים וחודשיים".

(פרוטוקול עמ' 45 ש' 18-21)

ומצד שני הסבירה כי העובד ידע שהנאשם ישלם לו תעריף רגיל של 246 שעות ותעריף שבת של 96 שעות.

גב' סטרויב הציגה גם דוחות נוכחות שנמסרו לה על ידי העובדים.

50. מהאמור עד כה עולה כי הנאשם שילם לעובדים מר סטביצקי ומר וורונין עד לחודש אפריל 2013 שכר מינימום עבור כל שעות עבודתם.

לאור קביעתי כי אי תשלום גמול שעות נוספות אינו מהווה עבירה פלילית מכח חוק שכר מינימום, דיוננו מתמקד בחודשים מאי 2013 ועד נובמבר 2013.

51. החל מחודש מאי 2013 הוצאו למר סטביצקי ולמר וורונין תלושי שכר על סך 5,210 ₪ (כולל נסיעות, יש לציין כי היו שינויים קלים בתלושים).

אין עוד פירוט של שעות העבודה בתלושי השכר.

52. גב' סטרויב העידה בעניין זה, כך:

"ש. אני מציג לך את מ/2, תעייני בתלושים האלה מינואר 2013 עד 11/13 ת. התלושים מחודש מאי 13 הם הוצאו רטרואקטיבית אחורה על פי ההצהרה.

ש. את בטוחה?

ת. כן.

ש. קודם אמרת שזה היה לגבי שנת 2014.

ת. כבר אמרתי שבשנת 2014 הוא לא היה אצלי.

בהתחלה התלושים של 2013 עוד בסדר.

ש. האם התלושים האלה הם פיקטיביים ?

ת. אני לא חושבת שהם פיקטיביים כי עשיתי את זה על פי ההצהרה. אני לא יכולה לדעת, אין לי אפשרות לבדוק".

(פרוטוקול עמ' 47 ש' 19-10).

כלומר לטענתה שיטת עריכת התלושים שונתה באופן רטרואקטיבי, על פי הצהרת הנאשם.

53. מהעדויות עולה כי לא היה כל שינוי בחודש מאי 2013 בהיקף השמירה הן באשד עמיקם והן בחברת רקח.

מר וורונין הציג בפני בית הדין רישומי שעות לחודשים 13/8-3, מ/6 אשר בהם מצוינות שעות העבודה, חתומות על ידי אשד תוך שנעשה בהם שינוי באופן ששעות העבודה אינן כרשום מ- 07:00-17:00 אלא מ- 18:00 עד

06:00 ודהיינו 12 שעות ביום חול.

לא נערך שינוי לגבי ימי שישי בהם נרשם משעה 14:00 עד 06:00 בבוקר של יום ראשון.

מר וורונין מסר בהודעתו מ/5 את השתלשלות העניינים בנוגע לתשלומי השכר, כאשר עד לחודש מרץ 2013 קיבל באופן סדיר תלושי שכר והמשכורת.

לשאלה מה קרה במרץ, השיב:

"במרץ הפסיקו לשלם לי. במרץ הוא הביא לי מעטפה דרך בן אדם שאני לא מכיר ובמעטפה היה \$ 1000 במזומן והוא לא החתים אותי כמו שתמיד היה עושה - הוא אמר לי שבעוד שבוע הוא יביא לי את שאר הכסף ולא הביא. באפריל הגיע בן אדם אחר עם מעטפה והיה בה פחות כסף...
הוא אמר לי שהוא ישלים לי. במאי הוא העביר לי 2000 שקל ואמר לי לרשום בצד את מה שקיבלתי והוא יעביר לי את היתר.
ביוני וביוולי הוא לא שילם ואז הלכתי לעורך דין.
באוגוסט העביר לי 2500 של במזומן במעטפה עם בן אדם זר והעביר לי באוגוסט את תלושי השכר על אפריל ומאי".

מר וורונין התבקש לעשות סדר בתאריכים ובסכומים והשיב:

מרץ - 1000 \$.

אפריל - 3000 ₪.

מאי - 2,000 ₪

יוני - לא קיבל

יולי - לא קיבל

25 אוגוסט - 2500 ₪

ספטמבר - 2500 ₪

אוקטובר - 4000 ₪

ב- 23.11.13 קיבל 3,000 ₪ במזומן

לדבריו הנאשם אמר שקשה לו.

בעדותו לא זכר את פירוט התשלומים אך השיב כי:

"ש.

איזה תלושים יש לך ל- 2013?

ת. אני מראה לך תלושים שהוא הביא לי ל- 2013 והם מזוייפים, כי רשום פה איזה שהוא סכום לא נכון, כל אחד על 5,000 ₪ וכמות השעות פה לא נכונה.

לשאלת ביה"ד כמה כסף הוא נתן לך באותם חודשים אני משיב - 2,500 או... בסה"כ על החדשים הוא הביא, יש לי רשימה בבית אבל זה הרבה פחות. מתלוש של 10,000 הוא היה מביא לי 2,500 והיה אומר - עוד מעט אני אביא לך עוד. ש. אתה אומר שהתלושים שרשום עליהם 5,000 ₪ נטו, שזה מתחיל מאזור

9/13, הם לשיטתך מזוייפים?

ת. כן. גם יש את שעות העבודה.

ש. והחודשים המוקדים יותר, מ- 1/13, הם לא מזוייפים?

ת. יכול להיות, אבל איזה יום שהתחילה הבעיה.

ש. מאיזה יום התחילה הבעיה?

ת. באותו חודש שהיינו צריכים לקבל את המשכורת, באותו חודש שקיבלתי בדולרים.

ש. באיזה חודש?

ת. אני לא זוכר, אני לא כל כך חזק בזיכרון שלי."

(פרוטוקול עמ' 23 ש' 11-25).

54.

מר סטביצקי העיד כי הועסק על ידי הנאשם, וכי בפועל עבד כשומר בחברת רקח.

בתחילה עבד משעה 16:00 עד השעה 06:00 בבוקר, וביום שישי משעה 16:00-17:00, ובשלב מסוים התחיל לעבוד משעה 21:00 עד 06:00 בבוקר באותה מתכונת.

העובד היה מנהל רישום שעות, ודוגמא לכך הוא מ/4 לחודש מאי 2013.

ממ/4 עולה רישום שעות בימי חול משעה 21:00 עד 06:00 למחרת ובימי שישי משעה 17:00 עד ליום ראשון בשעה 06:00.

מר סטביצקי העיד כי:

"ש. האם היית מקבל את כל השכר שלך מדי חודש? איך היה מתבצע התשלום?

ת. בתקופה של התלושים המסודרים הוא היה מוסר שיקים, עד לאיזשהו חודש שאני לא זוכר, שהשיק שלו חזר בגלל העיקולים או מה שעשו לו בחשבון. אח"כ היינו נפגשים איתו פעם בחודש והוא היה מביא 5,000 ₪ במזומן והיה מבטיח שיסגור ויוסיף, ואין שם פנסיה ואין שם כלום. גם נפרדנו כשהוא לא שילם לי לא חופשים, לא פיצויים, שום דבר.

- ש. מפנה להודעה מ/1, אז מסרת לחוקר שבחודש מאי קיבלת 1,000 דולר מנהג מונית במעטפה, ביוני ויולי לא קיבלת כלום.
- ת. את זה אני כבר לא זוכר. עכשיו שאת מזכירה לי, באמת פעם אחת קיבלתי בדולרים.
- ש. מה אמר לך אמיר כשהיית מציק לו לגבי התשלום?
- ת. שאוטוטו זה בדרך, זה לא שהוא עושה לי בכוונה שהוא מעניש אותי על משהו, כי פשוט קיצוצים, בעיה, חברה קטנה, ביקש לעזור ולהמשיך לעבוד ואוטוטו המצב ישתפר והוא יחזיר את מה שחסר - ההבדל בין ה- 8 ל- 5, וביקש שלא אעזוב.
- ש. מתי היית מקבל את תלושי השכר?
- ת. אני לא זוכר כבר, נראה לי בזמן שקיבלתי את הכסף של ה- 5,000 ₪.

(פרוטוקול עמ' 14 ש' 1-14)

55. המסקנה העולה מהאמור הינה כי למרות אי הבהירות של הסכומים אשר התקבלו החל מחודש מאי 2013, הוכח כי לכל היותר (גם אם לא נקבל את עדותו של מר וורונין ויתקבלו תלושי השכר כמעידים על התשלומים) שילם הנאשם לכל אחד משני העובדים 5,210 ₪.

למרות השוני בין שעות העבודה באתרים, כל אחד מהעובדים עבד לכל הפחות 320 שעות בחודש ומכל מקום לא נסתרה הטענה שלא היה כל שוני בהיקף השמירה מחודש מאי 2013 ואילך לעומת החודשים שקדמו.

מאחר ואין חולק כי שכר המינימום באותם חודשים היה 23.12 ₪ לשעה, הרי ששכר המינימום עבור כל שעות עבודתם היה לפחות 7,398 ₪, סכום העולה על הסכום אשר שולם בפועל (ככל שאכן שולם מלוא הסכום הנקוב בתלושים).

56. התוצאה איפוא כי הוכח ברמה הנדרשת כי הנאשם לא שילם שכר מינימום לעובדים מר סטביצקי ומר וורונין לחודשים מאי 2013 ועד נובמבר 2013.

57. אשר ליסוד הנפשי, בהתאם לסעיף 14 לחוק שכר מינימום מדובר בעבירה של אחריות קפידה.

הגנה מן הצדק -

58. בסיכומיו טוען הנאשם כי כתב האישום אשר הוגש כנגדו הינו בבחינת אכיפה בררנית כלפיו.

למרות שמר אוהד אשד ידע כי העובד לא מקבל שכר מינימום, לא הוגש כנגד רקח המזמינה כתב אישום.

כמו כן לא הוגש נגדה כתב אישום למרות שמר אוהד אשד הודה כי לא בדק אם לחברת FSF יש רישיון קבלן

שירות.

כמו כן לא הוגש כתב אישום כנגד FSF הנוגע לעבודה כקבלן שירות ללא רישיון.

59. טענה של אכיפה בררנית נחשבת לאחד הביטויים של טענת "הגנה מן הצדק" המעוגנת בהוראת סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 הקובע את סמכותו של בית המשפט להורות על ביטול כתב האישום מקום בו "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

כאכיפה בררנית תיחשב "אכיפת הדין נגד אדם אחד והימנעות מאכיפתו נגד אחרים - כאשר מדובר במקרים דומים".

אכיפה בררנית יכולה לבוא לידי ביטוי באחד מהאופנים הבאים: החלטה להעמיד לדין רק חלק מהמעורבים בפרשה מסוימת, או - החלטה להעמיד לדין בשעה שבפרשות דומות לא הוגשו כתבי אישום, נסיבות שהמשותף להן הוא ש"סמכות האכיפה הופעלה נגד אחד ולא נגד אחרים, ללא כל טעם טוב להבחנה ביניהם" [ע.פ. 6328/12 מדינת ישראל - פולדי פרץ ואח' (10.9.13)].

אכיפה בררנית "אינה היפוך של אכיפה מלאה. לעיתים קרובות אין אכיפה מלאה, ומבחינה מעשית אף לא יכולה להיות אכיפה מלאה של חוק או תקנות. אכיפה חלקית אינה בהכרח אכיפה פסולה, כך גם אכיפה מדגמית, שהרי המדינה אינה יכולה להקצות אלא משאבים מוגבלים לאכיפת החוק" [ע.פ. (ארצי) 14/07 מדינת ישראל משרד המסחר והתעסוקה - הום סנטרס (עשה זאת בעצמך) בע"מ (2007) (22.11.07) להלן: "פס"ד הום סנטרס"].

60. אכיפה חלקית עלולה להיות בגדר אכיפה בררנית ופסולה באותם המקרים שבהם ימצא שהיא פוגעת בשוויון ומבדילה בין אנשים שונים או מצבים שונים על יסוד שיקולים זרים או שרירותיים או כאשר מדובר באפליה משמעותית גם אם זו אינה מכוונת, או מקום בו הופעל שיקול דעת פגום של רשויות התביעה שלא שקלו את השיקולים הרלבנטיים [בג"ץ 6393/96 זקון - ראש עיריית באר שבע פד נג (ד) 289, 305].

הנטל להוכחת הטענה לאכיפה בררנית ולסתירת חזקת התקינות המנהלית של הרשות המופקדת על הגשת כתבי אישום - מוטל על הנאשם.

61. שיקוליה של המאשימה שלא לנקוט בהליך פלילי נגד אשד עמיקם לא נפרשו בפני. אלא שאין בכך כדי לקבל את הטענה של אכיפה בררנית כלפיה.

ראשית, אין מדובר בשווים. לא במעורבים באותה פרשה ולא בפרשה דומה.

שנית, גם אם מדובר ב"מקרים דומים" הנאשם לא הוכיח כי האכיפה החלקית בה נקטה המדינה, יסודה בשיקולים זרים, לא עניינים או בשירות לב, כלשון פס"ד הום סנטרס.

62. אשר לטענה כי לא הוגש כתב אישום נגד FSF, ראשית לא הוכח כי לא הוגש כתב אישום נגד FSF שכן החוקר מר עאמר לא ידע לאשר עובדה זו.

שנית, גם לגבי FSF לא הוכח כי האכיפה הבררנית, ככל שלא הוגש נגד FSF, מקורה בשיקולים זרים.

63. אשר על כן נדחת הטענה לאכיפה בררנית שהועלתה על ידי הנאשם בסיכומיו.

64. התוצאה איפוא כי אני מרשיעה את הנאשם בעבירות הבאות:

עבירה של עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון מאת השר הממונה ביחס למזמינה רקח לתקופה מיום 1.12.13 ועד 1.1.14, עבירה לפי סעיפים 2(א), 10 א' ו- 20 (ב) לחוק העסקת עובדים.

עבירה של אי תשלום שכר מינימום ביחס לעובדים מר סטביצקי ומר וורונין לחודשים 5/2013 ועד 11/2013, עבירה על סעיפים 2 ו- 14 לחוק שכר מינימום.

65. טיעונים לעונש יישמעו **ביום 8.7.20 שעה 12:00**.

ניתנה היום, ח' סיוון תש"פ, 31 מאי 2020, בהיעדר הצדדים.